

KAMU YÖNETİMİNDE DEĞİŞİMİN YÖNÜ ve ETKİLERİ

13 KAYFOR Kamu Yönetimi Kongresi

Selçuk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümü

Editörler

M. Akif ÇUKURÇAYIR
Hacer Tuğba EROĞLU
Hayriye SAĞIR
Mücahit NAVRUZ

Bildiri Kitabı

15-17 Ekim 2015

KAMU YÖNETİMİNDE DEĞİŞİMİN YÖNÜ ve ETKİLERİ

13. KAYFOR

Kamu Yönetimi Kongresi

Selçuk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümü

15-17 Ekim 2015

Editörler

M. Akif ÇUKURÇAYIR
Hacer Tuğba EROĞLU
Hayriye SAĞIR
Mücahit NAVRUZ

Bildiri Kitabı

KONYA - OCAK - 2016

**Büyükşehir Belediye Meclis Üyelerinin Sosyo-Ekonomik Profillerinin
İncelenmesi: Manisa BSB Örneği**

Güven ŞEKER

Doç. Dr.Celal Bayar Üniversitesi, Celal Bayar Üniversitesi Nüfus ve Göç Uygulama ve Araştırma
Merkez Müdürü, Kamu Yönetimi Bölümü, **iletişim:** guvenseker@gmail.com.

Mustafa ÖKMEN

Prof. Dr.Celal Bayar Üniversitesi, Kamu Yönetimi Bölüm Başkanı, Kamu Yönetimi Bölümü, **iletişim:**
okmenm@hotmail.com.

Emine Ülkü Sercan

Öğretmen, Yaşar Doğu İlköğretim Okulu.

Giriş

Uzun fikir aşaması sürecinden sonra yeni kamu yönetimi, kamu yönetimi alanında 1980 ve 1990'lar arasında etkili bir yaklaşım olarak ortaya çıktığı bilinmektedir. ABD de Osborne ve Gaebler 'in en çok satan kitabı olan yönetimin yeniden icadı (1992) ve Bill Clinton yönetiminin ulusal performansının ele alındığı farklı kitaplar ile değişim ortaya konulmuştur. Yeni kamu yönetimi hükümetlerin hataları ile konuları ele alarak pazarın yararı ve verimlilik, ekonomik akılcılık, büyük geniş merkezi devlet birimlerinin devri ve özelleştirilmesi anlayışlarına inanılmaktadır (Bryson, Crosby, & Bloomberg, 2014:447). Aslında dünyada yaşanan bu değişim Türkiye'de merkezi yönetim olduğu kadar özellikle 2000'li yıllardan sonra yerel yönetimleri de etkileyerek yeni arayışlar ve yerelin güçlendiği halkın yönetimde daha etkili olduğu kanun düzenlemelerinin yanında Belediyelerdeki değişimlerde hızlı şekilde ortaya çıkmıştır.

Pazarlar ve rekabet yaklaşımı (sıklıkla farklı sektörlerden aktörler içinden) vatandaş olarak görülmeyen "müşteriler" olarak görülen alıcılara en yararlı ve en verimli yol ile devletin hizmetlerini sunmada farklı tercihlerin ortaya konulması olarak ifade edilmektedir. Kamu yöneticileri dar yetki alanlarından sıyrılarak serbest ve yetkili kılınmış bu yol ile "girişimci" ve "sonuç için yöneten" şeklinde çalışmaya başlamışlardır. Ancak uygulamada elbette yöneticiler sorumlu oldukları durumların en kötüsü ile karşılaşacak fakat ortaya çıkan sonuçları yönetemeyecektir. Devlet sadece yönetimle ilgili değil aynı zamanda neyin nasıl idare edeceği ile ilgili merkezdedir. Bugün artık toplumların artan şekilde bölünmesi ve karmaşık hale gelmesi ile karmaşık problemler ortaya çıkmaktadır. Doğal afetler, ekonomikkayıplar, eşit olmayan sağlık ve eğitim sistemleri, hiç gelişmeyen orta sınıf, derinleşen eşitsizlik, toplumun iflas etmesi gibi örnekler verilebilir. Bütün bu örnekler sadece devlet değil, iş dünyası sivil toplum ve kar elde etmeyen sektörlerde de enerji ve zamanın harcanmasına neden olmaktadır (Bryson, Crosby, & Bloomberg, 2014:447). Dolayısı ile merkezi ve yerel yönetimlerin artık akılcı, pratik halkın beklenti ve isteklerine yönelik hizmetleri ortaya koyabilmeleri önemli hale gelmektedir.

Kamu yönetimi insanların bir arada yaşamasını kolay şekilde sağlayabilen, iyi bir yol ve yöntem olmasının sebebi bürokrasinin önerebileceği oldukça karmaşık resmi teorilerden basit saygın ve genel oynanacak rolleri bir film senaryosu gibi ortaya koymasındandır. Bu teori ve modeller farklı bulmaca çeşitlerine benzer kamu alanı problemleri için oldukça faydalı bilgiler verebilir. Ancak kamu idaresi alanında idareciler tarafından beklenen saygınlık ve süreçlerde karşılıklı etkilenen aktörlerin ihtiyacı olan ve/veya bulunan elementlerde çok farklı ve çeşitlidir dolayısı ile bir aktörün memnun edilmesi (parlamento (kongre-meclis) komitesi gibi) sıklıkla başkalarını tedirgin edici durumu da ortaya çıkar(tabilmektedir)maktadır (medya gibi). Kamu örgütü içinde bulunan birimlerin karmaşıklığının nedeni, aslında resmi olarak ortaya konulan teoride genel oynanacak oyunun bir tek şekilde yazılmış bir senaryosunun olmaması¹ yani herhangi bir birimin gerçekte belirlenmiş değer, özellik, niyet ve kararlarının bulunmamasıdır (Carpenter, & Krause, 2012:27). Alanda denenmiş ve ispat edilmiş çalışmalar kamu yöneticilerinin, üst bürokrasiye güvenmesinin örgütsel bağımlılığı artırarak görevin devir edilmesi niyetini ise azalttığı ortaya konulmuştur. İş arkadaşlarına olan güven davranışların gelişimi yönünde yardım ederek bilgi paylaşımına yönlendirmekte, vatandaşlara güven ise sonuç olarak daha çok vatandaş katılımı ve bu durum sonucu daha çok demokrasiyi ortaya çıkardığı belirtilmektedir(Carpenter, & Krause, 2012:956). Bu bağlamda belediyelerde farklı durum ve beklentilere dönük ihtiyaçlar için belediyenin en önemli organlarından olan meclis ve meclis üyelerinin tanınması ve farklı problemleri durumlardan arındırılarak kent, kente bağlılık, yaşam doyumunun arttıracak çalışmaların yapılması gerekmektedir.

Türkiye’de Belediye ve Büyükşehir Belediyelerindeki Meclis Üyeleri

Yerel yönetimlerden olan belediyelerin karar organları belirli aralıklarla yapılan demokratik seçimler sonucunda belirlenmektedir. Belediyeler kanunlar çerçevesinde kendilerine verilen görevleri sahip oldukları kaynaklar (bütçe ve personel) ile yerine getirmektedirler. Bu kapsamda yerel yönetimler yerel ortak hizmetlerin karşılanması amacıyla ortaya çıkmış demokratik kamusal hizmet birimleri olarak ifade edilirler (Demir ve Yavaş, 2015:49).

¹ Aslında sosyal hayatta da bu şekilde yazılı önceden belirlenmiş bir düzene, yapıya, duruma uygun resmi düzenlemenin olabilmesi doğanın yapısına da aykırı olacaktır (Konuyla ilgili benzer değerlendirmeler için; Özer, B.,& Şeker, G., (2013), ComplexityTheoryAndPublicPolicy: A New WayTo Put New Public Management AndGovernanceInPerspective, Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 18(1):89-102.)

Belediye meclislerinin, temsili demokraside önemli bir yeri bulunmaktadır. Belediye meclisinin, yerel halka bulunduğu konumdan dolayı yakınlığı, belediye meclis üyesi ile yerel halkın etkileşim içinde olmasına neden olmaktadır. Belediye meclisleri, toplumda yer alan kesimlerin daha fazla temsil edilmesini sağlayarak, demokratik temsili genişleten bir özellik sunar (Oktay, 2013: 43).

Belediye Kanunu (5393 sayılı) ve Büyükşehir Belediyesi Kanunları (**5216 sayılı**) ile **meclis üyelerinin, faaliyetleri, görevleri, sorumluluklarını ve diğer ilgili konuları ortaya koymaktadır.**

Belediye meclisinin oluşumu, görev ve yetkileri, toplantıları, gündemi, karar yeter sayısı, feshi vb. konular 5393 sayılı Kanun'un **17-33. maddeleri arasında** düzenlenmiştir. Bunun yanında 5216 sayılı Kanun'un **12-14. maddelerinde düzenlenen büyükşehir belediye meclisi**, büyükşehir belediyesinin karar organı olarak, her ilçe belediye meclisi üyesinin beşte birinin büyükşehir belediye meclisine seçilmesi yolu ile ortaya çıkmaktadır. Belediyenin karar organı olan belediye meclisi üyeleri **"2972 sayılı Mahalli İdareler ile Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanun"**da belirtilen esas ve usuller ile seçilmektedir.

5393 sayılı Kanun'un **18. maddesine göre**, belediye meclisi, stratejik plan, belediye faaliyetlerinin ve personelinin performans ölçütleri, bütçe ve kesin hesabı, belediyenin imar, il çevre düzeni planını kabul ederek yürütmektedir. Belediye meclis üyeleri ayrıca; borçlanma, taşınmaz ile ilgili her türlü işleme, yerel mali düzenlemelere, bağışlara, ortaklıklara, imtiyaz verilmesi ve ilgili işlemlere, divan ve encümen seçimleri yanında kadro ile ilgili işlemlere karar vermektedir. Bunların yanında yönetmelikleri kabul etmeye, kent kimliği ile ilgili isimlendirme işlemlerine, yurt içi ve dışı birlik ve ilişkiler ile ilgili işlemlere karar verebilmektedir. Ayrıca fahri hemşehrilik, mücavir alanlara hizmet sağlama faaliyetlerini yürütmektedir.

Belediye Kanun'una göre, belediye meclisi, her ayın ilk haftası toplanırken, Büyükşehir Belediyesinde ise her ayın ikinci haftası meclis toplanmaktadır.

Türkiye'de büyükşehir belediyeleri 1984 yılı "3030 sayılı Büyükşehir Belediyelerinin Yönetimi Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun" sonrasında 10.07.2004 tarihinde kabul edilen ve 23.07.2004 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu" ve bu kanunda çok konuşulan düzenlemeleri yapan 12 Kasım 2012 tarihinde yayımlanan, 6360 sayılı "Büyükşehir Belediyesi Kanunu ile Bazın Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde

Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" ile en güncel halini almıştır. Büyükşehir Belediyesi Kanunu 12-14. maddelerinde büyükşehir belediye meclisi, karar organı olarak, her ilçe belediye meclisi üyesinin beşte birinin büyükşehir belediye meclisine katılımı ile oluşmaktadır. Büyükşehir belediye başkanı, büyükşehir belediye meclisinin başkanı olarak ayrıca büyükşehir içindeki diğer belediyelerin başkanları, Büyükşehir belediye meclisinin tabii üyesi olarak meclise katılmaktadırlar (Ökmen ve Parlak, 2013).

3. Uygulama

3.1. Uygulamanın Amacı

Büyükşehir Belediye kanunu, büyükşehir bütününde karar alma ile ilgili organlarından olan Büyükşehir belediye meclisi ve onun üyelerinin kente katılmaları, kent hayatından memnuniyetleri, yaşam doyumları ve sosyo demografik özelliklerinin ele alınarak bilinmesi önemlidir. Büyükşehir ile ilgili karar alma, kararlara katılma, büyükşehir belediye meclis üyelerinin sorumluluklarıdır, bir kente aidiyeti, kent hayatından memnuniyeti, kente bağlılığı yüksek olan bireylerin yaşadıkları yere katkılarının da çok olabileceği düşünülmektedir.

Manisa ili 6360 sayılı kanun ile Büyükşehir Belediyesi olmuştur, süreç ile beraber sosyo-ekonomik, kültürel, sosyolojik ve özellikle kamu yönetimi açısından yeni uygulamalar ile farklılıkları ortaya çıkartacağı düşünülmektedir. Özellikle Büyükşehir'i ilgilendiren kararların alınmasında önemli bir yeri olan Büyükşehir meclisinin üyelerinin sosyo-demografik ve kent ile farklı boyutlu ilişkilerinin ortaya konularak araştırılmasının önemli olduğu düşünülmektedir. Bu çalışma ile 2014-2019 yılları arasında Manisa Büyükşehir Belediyesi Meclis üyeleri (n=90) incelenmiştir.

3.2. Örneklem Büyüklüğünün Belirlenmesi

İstatistiksel araştırmalarda örnek büyüklüğünün belirlenmesi oldukça önemlidir. Araştırılan örneklemden elde edilen istatistiksel bilgiler ışığı altında, örneklemin seçildiği yığın hakkında yorumlar yapılır. Bu yorumların doğru olabilmesi için örnek büyüklüğünün doğru seçilmesi gerekmektedir. Ayrıca çalışmada örneklem seçimi önemlidir, temsil yeteneği taşıma örneklem için önemli olduğu gibi, büyüklüğünün de yeterli olması beklenilir (Gökçe, 1988, s.77). Ancak çalışma yapılan gruba erişimde yaşanan problemler, grubun çalışmaya katılımındaki isteksizliği, farklı geniş mekanlarda çalışılması gibi sınırlılıklar çalışmayı etkilemiştir.

Çalışmamıza benzer betimsel araştırmalar minimum %10 örneklem ile yapılır, küçük evrenlerde %20'ye ihtiyaç olduğu belirtilmektedir. Korelasyon çalışmalarında ise en az %30,

katılımcı gereklidir. Ancak örnek büyüklüğünün fazla olması fazla olması sonuçların güvenilirliğini artırır (Arlı ve Nazik, 2001, s.77). Nitekim çalışmamızda evrenin büyüklüğüne bakıldığında (n=90), 27 katılımcı ile çalışmanın nispeten yeterli örneklem ile amacını yerine getirilebileceği söylenebilir.

Örnek büyüklüğünün hesaplanmaları sonucunda, 2014-2019 yılları arasında Manisa ilinde bulunan Büyükşehir Belediye Meclisi üyelerinörneklem büyüklüğü yani ankete katılması gereken kişi sayısı 27 kişi olarak bulunmuştur. Çalışmada 25 kişiye anket uygulanmıştır.

3.3. Veri Toplama Aracı, Yöntemi

Çalışma yapılan hedef grup her ayın ilk haftasında Büyükşehir Belediyesi meclis salonunda toplantı yapmakta ve bu toplantı öğleden sonra başlayıp akşam belirli bir vakite kadar sürmektedir. Sınırlı zaman içinde hedef kitleye çalışmanın uygulanabilmesi için profesyoneller tarafından çalışma alanında hedef gruba çalışma elden dağıtılarak uygulanmıştır. Çalışmada, hedef kitleye kısa sürede uygulanabilmesi, kısa zamanda sonuç alınması, ekonomik olması ve katılımcılarının güvenliklerinin ihlal edilmemesi gibi olanaklar sağladığı için soru formu tekniği kullanılmıştır. Çalışmada kullanılan soru formu78 sorudan oluşmaktadır. Bu sorular altı bölümden oluşmaktadır:

Birinci bölümde; soru formuna katılan büyükşehir meclis üyelerininsosyo-demografik özellikleri (30 Soru),

İkinci bölümde büyükşehir meclis üyelerininbelediye hizmetleri ve sosyal hayata katılımları (9 Soru),

Üçüncü bölümde büyükşehir meclis üyelerinin memnuniyet durumları (8 Soru),

Dördüncü bölümde büyükşehir meclis üyelerinin yaşam doyum durumları (5 Soru),

Beşinci bölümde büyükşehir meclis üyelerinin kent kimliği ve kente Bağlılık durumları (20 Soru),

Son bölümde büyükşehir meclis üyelerinin yaşam mekanı (6 Soru),hakkındaki görüşlerini içermektedir. Anket soruları, profesyonel anketörler tarafından, ankete katılan kişilerle birebir, yüz yüze görüşme ile yapılmıştır.

3.4. Verilerin Analizi ve Bulgular

Anket sonucu elde edilen veriler SPSS(StatisticalPackagefortheSocialSciences)paket programlama kullanılarak istatistiksel analizleri yapılmıştır. Anket sorularının cevaplarının kategorik (nominal, ordinal), sürekli olması nedeniyle frekans ve değişkenler arasındaki ilişkiler için test istatistiği kullanılmıştır.

Ankete katılan kişilere ait frekans dağılımları Tablo 1’de görülmektedir.

Tablo 1. Katılımcıların Sosyo-Demografik Frekans Dağılımları

Değişken		N	F	P (%)
Cinsiyet	Erkek	25	25	100
Medeni durum	Evli	25	25	100
Eğitim durumu	Lise	25	4	16
	Yüksek Okul		6	24
	Üniversite		14	56
	Master/Doktora		1	4
Şu an için bir işte çalışıyor musunuz?	Evet	25	19	76
	Hayır		6	24
Yapmış olduğunuz meslek	Memur	25	2	8
	Asker		1	4
	Esnaf		9	36
	Çiftçi		5	20
	Diğer....		8	32
En çok yaşanılan yer	Köy	25	6	24
	İlçe		15	60
	Şehir/İl		4	16
İş durumu	Ücretli Bir işte Çalışıyorum	25	2	8
	Kendi işimde Çalışıyorum		20	80
	Diğer		3	12

Aile Büyüklüğü	Çekirdek Aile (Anne, baba ve çocuklar)	25	24	96
	Geniş Aile (Aile büyükleri ve akrabalar)		1	4
Daha önceki yerel yönetim karar organlarında üyelik durumunuz (Büyükşehir/ Belediye Meclisi, köy ihtiyar heyeti gibi)	Belediye Meclisi	24	6	24
	İl Genel Meclisi		2	8
	İlçe Belediye Meclisi		3	12
	Belde Meclisi		1	4
	Köy İhtiyar Heyeti		1	4
	Mahalle İhtiyar Heyeti		3	12
	Komisyon üyeliği		6	24
	Diğer		1	4
	Hiç Yok		1	4
Sosyal Medya Kullanımı	Facebook	25	9	36
	Hiç Yok		16	64

Tablo 1'den soru formuna katılan belediye meclis üyelerinin cinsiyetlerine bakıldığında bütün katılımcıların erkek, yine hepsinin evli, % 56'sının üniversite mezunu olduğu, % 76'sının bir işte çalıştığı, %36'sının esnaf, %60'ı ilçede yaşadığı, %80'inin ise kendi işini yaptığı, bir katılımcı hariç diğer katılımcıların %96'sının çekirdek ailesinin bulunduğu anlaşılmaktadır. Ayrıca daha önceki yerel yönetim karar organlarında üyelik durumuna (Büyükşehir/ Belediye Meclisi, köy ihtiyar heyeti gibi) bakıldığında %96 oranında herhangi bir karar organında bulunulurken bunlarında genelde daha lokal yerlerdeki, farklı organlar olduğu bunun yanında %64'ünün sosyal medyayı kullanmadığı anlaşılmaktadır.

Tablo 2. Katılımcıların **Değişkenlere Dönük Ortalama ve Standart Sapma Değerleri**

Değişken	N	Ortalama (X)	Standart Sapma (SS)
Yaş	25	42,8	9,1
Manisa’da yaşama süresi	25	37,64	11,59
Ekonomik durumunuzu genel olarak 7 aralıklı ölçek üzerinde nasıl değerlendirirsiniz?	25	4,44	0,98
Ailenizin/sizin net toplam aylık geliri yaklaşık olarak nedir? (tüm kaynaklardan, maaşlardan, kiralardan, burslardan)(1. 950 liradan daha az ile 6. 4001 ve üstü lira arasında)	25	4,68	0,98

Tablo 2’den soru formuna katılan belediye meclis üyelerinin yaşına bakıldığında 42,8 ortalama, Manisa’da 37,64 yıl ortalama yaşadıkları, ekonomik durumlarının orta ve ortanın üzerinde ($X=4,44$, $SS=.98$), ailenin ve katılımcının aylık toplam gelirinin altılı ölçekte 3.000-3.500 Türk Lirasına karşılık bir aralıkta olduğu ($X=4.68$, $SS=.98$) ortaya çıkmıştır.

Yaşam doyumu ile kentsel kimlik arasında bir pozitif yönde anlamlı olmaya çok yakın ilişki ($r=.41$, $p=.055$) ortaya çıkmakta, bunun daha geniş bir örnekleme anlamlı olabileceği düşünülmektedir.

Manisada yaşamdan memnuniyet ile kentsel kimlik arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki ($r=.64$, $p=.001$) bulunmaktadır.

Belediye meclis üyelerinin yaşam Doyumu ile ekonomik durumu ilişkisine bakıldığında arasında bir pozitif yönde anlamlı ilişki ($r=.49$, $p=.014$) ortaya çıkmakta, bunun nedeni zaten üyelerin ekonomik durumlarına bakıldığında ortalamanın üzerinde ($X=4.44$, $SS=.17$) olduğu bu durumun kendilerini yedili ölçek üzerinden değerlendirdiklerinden orta ve yüksek gelirden olduklarını ($X=4.68$, $SS=.20$) yine altılı gelir durumu ölçeğinden anlamaktayız.

Belediye meclis üyelerinin yaşam doyumu ile ilçe belediyesi meclisindeki etkinliği arasında ilişkisine bakıldığında aralarında pozitif yönde anlamlı bir ilişki ($r=.50$, $p=.011$) ortaya çıkmakta, büyükşehir belediyesi meclisindeki etkinliği ile yaşam doyumu arasında anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($r=.07$, $p=.733$).

Tablo 3 Günlük Yaşam Mekanları

Soru	Mekan	N	P (%)
En rahat hissettiğiniz yer neresidir?	Evim	14	56,0
	Mahallem	1	4,0
	Şehir Merkezi	4	16,0
	Hepsi	5	20,0
	Hiçbiri	1	4,0
En güvende hissettiğiniz yer neresidir?	Evim	14	56,0
	Mahallem	3	12,0
	Şehir Merkezi	2	8,0
	Hepsi	6	24,0
	Hiçbiri	0	0
En korunaklı hissettiğiniz yer neresidir?	Evim	9	36,0
	Mahallem	6	24,0
	Şehir Merkezi	5	20,0
	Hepsi	5	20,0
	Hiçbiri	0	0
En yabancı hissettiğiniz yerneresidir?	Evim	0	0
	Mahallem	1	4,0
	Şehir Merkezi	5	20,0
	Hepsi	2	8,0
	Hiçbiri	17	68,0
En yalnız hissettiğiniz yer neresidir?	Evim	0	0
	Mahallem	2	8,0
	Şehir Merkezi	4	16,0
	Hepsi	2	8,0
	Hiçbiri	17	68,0
En çok eğlendiğiniz yer neresidir?	Evim	8	32,0
	Mahallem	4	16,0
	Şehir Merkezi	5	20,0
	Hepsi	7	28,0
	Hiçbiri	1	4,0

Tablo 3’den soru formuna katılan belediye meclis üyelerinin % 56’sının günlük yaşamlarında kendilerini en rahat ve en güvende evlerinde hissettikleri, yine en korunaklı olarak %36’sının evlerini gördükleri, kendilerini verilen mekanlara karşı %68’sinin yabancı ve yalnız hissettikleri, %32’sinin ise en çok evlerinde eğlendikleri ortaya çıkmıştır.

Belediye meclis üyelerinin mekansal memnuniyetlerinin genel anlamda ortalamanın üzerinde yüksek olduğu ancak likert tipi beş dereceli ölçekten bakıldığında sırası ile mahalle sakinleri ile ilişkilerinden ortalamanın üzerinde ($X=4.00$, $SS=.14$), ilçe belediyelerinden ortalamanın üzerinde ($X=3.88$, $SS=.17$), en düşük olan ancak yine ortalamanın üzerinde büyükşehir belediyesinden memnuniyetin ($X=3.56$, $SS=.21$), olduğu ortaya çıkmıştır.

Sonuç

Çalışmada Büyükşehir meclis üyelerinin genellikle çekirdek aile yapısında yaşadıkları bu özelliği ile geleneksel yapıdan farklı sanayileşme ve tarım toplumu yapısından ayrışma ve kentleşmenin klasik sonucunun görüldüğü söylenebilecektir. Genellikle esnaf ve çiftçi, eğitim durumu üniversite olan, kendi işinde çalışan büyükşehir meclis üyelerinin genellikle ekonomik yönden orta ve üzerinde gelir durumuna sahip olan kişiler olduğu çalışmada ortaya çıkmıştır. Nitekim beklenen şekilde ekonomik olarak kendinin iyi gören belediye meclis üyelerinin de yaşam doyumlarının yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Bu durumda gelirlerine bakıldığında ortalama 3.000 ile 3.500 arasında gelirlerinin olduğu görülmektedir.

Belediye meclis üyelerinin Manisalı olmaktan memnun olmalarının yaşam doyumlarını arttırdığı ve Manisa'da yaşamının kent kimliğine bağlı Şehzade şehri olmanın grubu olumlu yönde etkilediğini düşünüyoruz.

Özellikle Belediye meclis üyeleri kentsel kimlik açısından duyarlı oldukları kent kimliğinin bütün örneklemin Manisa büyükşehir belediye sınırları içerisinde oturduğu düşünüldüğünde memnuniyetlerinin yüksek olduğu ve bunun olumlu bir durum olduğu söylenebilir.

Belediye meclisinde meclis üyelerinin etkinliklerini ortaya koyabilmeleri büyükşehirde yerine getirilemediğindendir ki memnuniyetlerinin düşük olduğu ilçe belediyelerinde ise yüksek olduğu görülmektedir. Bu durumun ülkede özellikle siyasi parti yönetimlerinin üst yönetim yapılarında daha etkin olması ve meclis üyelerinin de merkezi alınan karar süreçlerinde etkili olamadıkları düşünülmektedir.

İleri demokrasilerde, demokratik düşüncenin tabana yayılması ile birlikte, halk kendini temsil edecek en iyi kişileri belirlemektedir. Bu kişiler arasında eğitimli kişilerle birlikte, örgüt içinden gelen az eğitimli kişiler de bulunacaktır(Gökçe, 2011). Bu anlamda meclis üyeleri ile ilgilide halkın duyarlılığı geliştikçe daha çok kendini sosyal, eğitim, kültürel özellikleri açısından geliştirmiş üyelerin temsilinin artabileceği düşünülmektedir.

Kaynakça

- Arlı, M., & Nazik, H. (2001). Bilimsel araştırmaya giriş. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Bryson, J. M., Crosby, B. C., & Bloomberg, L. (2014). Public Value Governance: Moving Beyond Traditional Public Administration and the New Public Management. *Public Administration Review*, 74(4), 445-456.
- Carpenter, D. P., & Krause, G. A. (2012). Reputation and public administration. *Public Administration Review*, 72(1), 26-32.
- Demir, K. A., & Yavaş, H. (2015). Kent Konseyleri İle Yerinden Yönetilen Katılımcı Kent Yönetimleri: Yerel Yönetişim Kapsamında Bir Değerlendirme. *Global Journal of Economics and Business Studies*, 4(7):49 – 62.
- Gökçe, B. (1988). *Toplumsal bilimlerde araştırma*. Ankara: Savaş Yayınları.
- Gökçe, A. F. (2011). Türkiye Büyük Millet Meclisi'ndeki Siyasal Seçkinlerin Sosyal Yapılarının İncelenmesi: 23. Dönem Milletvekilleri. Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 7(4):69-84.
- Oktay, T. (2013). Yerel Siyaset Bağlamında Belediye Meclis Komisyonları, MBB Yayını, , İstanbul.
- Ökmen, M., & Parlak, B., (2013), Kuram ve Uygulamada Yerel Yönetimler, Ankara: Orion Yayınevi.

yıl

SELÇUK
ÜNİVERSİTESİ

Mevlâna
Şehri
Konya